

Referat: Judecarea Marchizei de Brinvilliers pentru crimele sale-parte a 2

În dimineața zilei de 16 iulie 1676 i se citește inculpatei hotărîrea prin care este declarată vinovată de a-și fi omorît, tatăl și pe cei doi frați și de a fi încercat să-și omoare o soră. Marchiza este condamnată : "să-și recunoască greșeala în fața porții principale a bisericii din Paris, unde va fi adusă într-o caruță, desculță, cu funia în jurul gâtului, ținând în mâini o tortă în greutate de 1 kg și acolo, în genunchi, să recunoască că din răutate și răzbunare, pentru a le mosteni averea, și-a otrăvit tatăl, pe cei doi frați și a atentat la viața defunctei sale surori, lucru de care se caiește și pentru care cere iertarea lui Dumnezeu, regelui și justiției ; după aceasta să fie dusă în aceeași caruță în Place de Greve, pentru a i se tăia capul pe un esafod care va fi instalat în acest scop în piața amintită : corpul său să fie ars, iar cenușa aruncată în vânt, aceasta după ce, în prealabil, i se va aplica chestiunea ordinară și extraordinară (tortura), pentru a li aflați și de complici".

Marchiza declară că ceea ce a rănit-o mai mult și într-o asemenea măsură încît nu a mai putut urmări lectura sentinței și cerînd să fie repetată a fost acea parte din hotărîre care cuprindea condițiile umilitoare în care urma să fie dusă la locul de execuție.

Înainte de a i se aplica prima tortură, ea tăce o mărturisire completă a crimelor sale. arătînd că otrăvurile de care s-a folosit erau arsenul, vitriolul și veninul de broască raioasă și că, în afara de Sainte-Croix. nu a avut nici un alt complice.

Dar înainte de a face mărturisirea, marchiza ține să declare că nu teama de tortură sau dorința de a o evita o determină să se poarte astfel, ci convingerea pe care i-au sădit-o discuțiile cu abatele Pirot.

Cea de-a doua tortură la care a fost supusă era cea mai groaznică din cîte aplica Parlamentul din Paris. Era tortura apei care, introdusă cu forță, brusc și în cantități mari în stomac, provoacă dureri insuportabile.

Singelc rece, precum și imensul ei orgoliu n-au parasit-o nici în fața morții. I-a uluit într-o asemenea măsură pe cei care au asistat la execuție, încît unii dintre ei au socotit-o victimă și au pretins chiar că au văzut o aureolă în jurul capului retezat.

"Nu i-a scăpat nici un cuvînt de reproș împotriva nimănui și nici un geamăt, scrie abatele Pirot, și n-a manifestat nici o temere josnică... și nici un moment, nici privelistea pieteii, nici apropierea de esafod, nici vederea înspăimîntătoarelor instrumente folosite pentru moartea ei, nu i-a provocat nici măcar umbra unei spaimă. însuși calau! a fost impresionat de tăria acestei strănii condamnate".

Tortura terminată, Guillaume, calaul Parisului, a retezat dintr-o singură lovitură de seceră capul marchizei de Brinvilliers. Acesta a fost sfîrșitul celei care, după părerea doamnei de Sevigné, Medeea însăși ar fi parut o nevinovată !

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Corpul a fost apoi ars pe rug si cenusa raspandita in cele patru vanturi, insa multi oameni s-au straduit sa adune oasele calcinate...

Copiii marchizului de Brinvilliers si-au luat apoi numele de d'Offemont.